

6) Eventuelt: Eneste Behandling af: Forslag til Lov om Forandring i Loven af 28de Mai 1880 angaaende Dpretelsen af tvende Kreditforeninger for Ciere af mindre Eiendomme paa Landet.

Mødet hævøet Kl. 8. 40'.

Tre og halvfemsindstyvende Møde.

Søndagen den 1ste April 1888 Kl. 3 1/2.

Sekretæren, Hansen (Kringkjøbing Amts 3die Valgkreds) oplæste Protokollen for første Møde; denne blev derefter understrevet.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Eneste Behandling af Fællesudvalgets Indstillinger angaaende Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1888 til 31te Marts 1889.

(Lovforslaget som vedtaget i Folkethinget ved eneste Behandling findes i Tillæg C.; Fællesudvalgets Indstillinger findes i Tillæg B.).

Fællesudvalgets Indstillinger samt Sagen som Helhed fattes under Forhandling under Et.

Ordføreren (Holstein = Ledreborg): Jeg kan fatte mig meget kort, eftersom Betænkningen jo indeholder Oplysninger om, at der ikke har kunnet findes nogen Forstaaelse mellem Thingene med Hensyn til de væsentlige Spørgsmaal, som skilte de to Opfattelser ad, og at Flertallet i dette Thing eller Mindretallet i Fællesudvalget derfor tilraader at vedtage Finantslooforslaget i Overensstemmelse med Folkethingets Vedtagelse ved eneste Behandling. Jeg føer til, at jeg beklager, at der har fundet Standzning Sted i de sidste Dage eller de sidste Timer

af denne Sags Foretagelse, fordi det har givet Anledning til Bladreferater og Rytter, der som sædvanlig ere ukorrekte og ikke have Noget at betyde. Iøvrigt finder jeg mig ikke foranlediget til at forrigere eller nærmere omtale disse rent private Skridt, som jo ikke have faaet nogenjomhelst Betydning. Jeg skal derfor blot indskrænke mig til at anbefale at vedtage Forslaget, saaledes som det er indstillet af Fællesudvalgets Mindretal.

Scharling: Dgsaa jeg kan fatte mig i største Korthed. Saaledes som Sagen for Diebliffet stiller sig, og som alle ærede Medlemmer bekjendt, skal jeg tillade mig at fremhæve, at den eneste Vei, der i Diebliffet er til at gjøre Ende paa den provisoriske Tilstand og naae til en ordentlig Finantslov, vil være at stemme for Flertallets Indstilling og vedtage Finantsloven i den Stikfelse, hvori den er vedtaget i det andet Thing. Derfor tilraader jeg ikke blot mine Meningsfæller, men alle dem, der ønske at faae Ende paa den provisoriske Tilstand, at stemme derfor.

Berg: Det er ganske vist en Udvei, som det ærede Medlem nævnte, at føie Landstthinget og Regjeringen ved Bevillinger til Provisorierne. Paa den Maade kan man komme ind i de saakaldte lovlige Tilstande med dette Ministerium. Det vilde efter min Formening være lige med Folkethingets Dmbyggelse og det i en Grad, som vi hidtil i vort konstitutionelle Liv ikke have kjendt Mage til. Der har været en anden Udvei, den har været der ofte, og efter Situationen nu skulde det synes, at den fremlyste for os Alle med næsten tvingende Nødvendighed. Det havde været den, at dette Ministerium havde afgivet sine Porteføljer til Hs. Maj. Kongen. Dette provisoriske Ministeriums Afgang, dets Afløsning af en Regjering, der gjorde Grundloven til sit Program, vilde utvivlsomt have medført — uden Dmbyggelse for nogen af Rigsdagens Afdelinger — en Afgjørelse nu, hvis velsignelsesrige Følger for Konge, Land og Folk kunde have strakt sig langt og reist atter det sunkne Haab om Danmarks Riges Fremtid. Den Udvei har Ministeriet ikke villet vælge. Har man maaste Haab om, at man ved at fortsætte, kunde bøie Folkethinget endnu yderligere end atter stet? Det er muligt, at dette Haab kan glippe. I den Henseende kan man maaste sætte Haab mod Haab efter de Erfaringer, man har gjort; i alt Fald stemmer jeg ud af den Forvisning, at vi atter ville begynde en Reizningsperiode igjen i Folket og Folkethinget efter de hidtil vundne Erfaringer, og